

“Jézus Krisztus tegnap ma és mindörökké ugyanaz.”
(Zsid. 13:8)

KÖRLEVÉL

Október 2017

Szívélyes üdvözléssel köszöntök minden bibliai hívőt a világ valamennyi országából és nyelvéből a mi URUNK és Megváltónk, Jézus Krisztusunk drága és szent nevében az 1.Tim.6:14 - 15 -ben írott Igeversekkel:

„Úgy teljesítsd hivatásodat, hogy szeplőtlenül, feddhetetlenül megmaradj a mi URUNK Jézus Krisztusunk megjelenéséig. Ezt a maga idején létre fogja hozni majd az áldott és egyetlen Hatalmasság, Ő, a királyok Királya és uraknak URA”

Ez az Igevers a legfontosabb egyike tekintettel az Istentől adott megbízásra, a Jézus Krisztus visszajövetele előtt. Itt egy isteni megbízatásról van szó a mi URUNK Jézus Krisztusunk megjelenéséig, amelyet feddhetetlenül és feltétel nélkül kell kivitelezni, úgy, hogy még nyomát se hagyja a fogyatékoságnak.

Elhívás nélkül nincs felhatalmazás, felhatalmazás nélkül nincs kiküldetés. Lehetséges-e egyáltalán egy isteni megbízatást teljesíteni? Igenis, ez Isten segítségével lehetséges. Nőéről az áll írva, hogy mindent pontosan úgy végeztet el, amint megparancsolta Isten neki (1.Móz.6:22). Mózes és Áron is pontosan úgy végeztek mindent, amint parancsba lett adva nekik (2.Móz.7:6,10, 20...). Ilyés elmondhatta: „... Uram, Ábrahámnak, Izsáknak és Izraelnek Istene! Hadd tudják meg a mai napon, **hogy Te vagy az Isten Izraelben, és hogy én a te szolgád vagyok, és hogy mindezt a Te parancsodra tettem!**” (1.Kir.18:36).

Tehtettel az ő szolgálatára, Keresztelő János utalhatott az Ézsaiás 40:3-ban írottakra: „**»Én kiáltó hangja vagyok annak, aki a pusztában kiált: Készítsetek egyenes utat az ÚRNAK!, ahogyan Ézsaiás próféta parancsba adta«**” (Ján.1:23). Öreá hivatkozva maga az ÚR Jézus mondta: „**Ő az, akire az Írás hivatkozással van (Mal.3:1): »Íme, Én elküldöm előtted követemet, aki elkészíti előtted az utat.«**”

Amennyiben az ÚR maga bizonyos felhatalmazásokat ad valakinek, amelyek az Ő megváltási tervével van összekötöttségben, úgy megajándékoz azzal

a kegyelemmel és erővel is, hogy annak végrehajtása szabatos pontossággal megtörténjen.

Pál apostol tanúsítja: **„Közvetlenül utána, ... nem voltam engedetlen a mennyei megjelenés iránt ... De mivel az Isten mind e mai napig megsegített, itt állok, és bizonyoságot teszek kicsinyek és nagyok előtt; hogy ennél fogva semmit sem mondok azon kívül, amiről már Mózes és a próféták jövendöltek, hogy be fognak teljesedni.”** (Ap.Csel.26:19 és 22).

Ennek a nyilatkozatnak „... **semmi más egyebet ...**” nagyon nagy jelentősége van, mert az Újtestamentum első versétől kezdve az Ótestamentum összes ígéreteinek és próféciáinak a beteljesedéséről van szó. A mi URUNK megerősítette az Ő dicsőséges feltámadása után: **„Ezt tartalmazzák értelmileg az Én beszédjeim, amelyeket mondtam nektek, amikor még veletek voltam: **be kell teljesednie** mindannak, ami meg van írva rólam a **Mózes törvényében, a próféták könyvében és a zsoltárookban.**”** (Lk.24:44).

A mi időnkben megvalósulásra kell kerüljön minden ígéret, ami a Jézus Krisztus visszajövetele előtti időszakra lett kijelentve, az az ígéretet is, amelyet Isten a Malakiás 3:23-24 (Mal.4:4-6 magyar fordításban) adott: **„Számítások határozottan azzal: hogy Én elküldöm hozzátok Ilyés prófétát ...”** Ezt az ígéretet megerősítette a mi Urunk a Keresztelő János bekövetkezett szolgálata után a Máté 17:11 és a Márk 9:12 -ben, mint jövöbelit: **„Ő így válaszolt nekik: »Ilyés kétségtelenül eljön és helyreállít (visszaülleszt) mindent az ő eredeti állapotába.«”** Ez így bekövetkezett a William Branham egyedi szolgálata által. Ő közhírré tette Isten népe között a tiszta, egyedül a Bibliára megalapozott Ige-üzenetet, amint a természetfeletti fény-felhőből 1933 június 11. közölve lett vele. Azt a megbízást is megvalósította, amelyet 1946 május 7. az Úrtól kapott, tudniillik az isteni gyógyítás ajándékával ellátva, az Evangéliumot hirdetni a Nemzetek között.

Én is hasonlóképpen megtettem azt, amivel az ÚR 1962 április 2. kapott megbízatásomkor felhatalmazott. Isten Igéjét hirdetem (2.Tim.4:1-5) és kiszítottam a szellemi eledelt (Mt.24:45-47), amint parancsba kaptam. Hivatkozással az ő megbízatására azt írja az Apostol az 1.Kor.4:1-2 -ben: **„Úgy vélekedjen rólunk kivétel nélkül minden ember, mint Krisztus szolgáláról és Isten titkainak ügyintézőiről (sáfáraitól). Márpedig ennél a tényállásnál, elsősorban azt követelik az ügyintézőktől, **hogy mindegyikük hűségesnek bizonyuljon** (hűségesnek találta azonban, amit végez).”**

Ez most az az időtartam a Jézus Krisztus visszajövetele előtt, amelyben a tiszta, a kinyilatkoztatott Ige, Isten teljes üdvhatározata széleskörűen hirdetve

van. Pál apostol utasításokat ad az Efézus 5 -ben a megváltottak gyakorlati életére és kioktatja őket abban, hogy milyen kihatása van a hívőkre a Jézus Krisztus megváltási (visszavásárlási) tette, tudniillik azokban, akik soványítás nélkül minden Ige-tanítást elsajátítanak: „... **hogy megszentelje azt, miután megtisztította őket az Ige vízfürdőjében**” (Ef.5:26). Egy bőséges fürdés Isten Szavában, amelynél semmi folt, semmi szemrehányás nem marad hátra, éppen olyan fontos, mint a tökéletes megbocsájtás, megbékélés és megigazulás a Jézus Krisztus vére által (Róma 5:9). Az utolsó szolgálatnak tartalmaznia kell az evangelizációs, a tanításszerű és profetikus részt is. Isten előtt feddhetetlen kell legyen, úgyannyra, hogy az ÚR be tudja teljesíteni: „... **hogy így Ön maga elé állítsa a gyülekezetet, megdicsőülten – gyönyörű szépségben, hogy ne legyen rajta folt vagy ránc, vagy bármi ehhez hasonló fogyatékoság, annál inkább úgy, hogy szent és szemrehányás nélküli legyen**” (Ef.5:27). Igenis, az utolsó Ige-üzenet eredménye az lesz, hogy a menyasszony-gyülekezet egy tiszta (szűzies), fogyatékoság nélküli Ige-menyasszony lesz.

Először is a hívők különválasztásáról (összegyűjtésükről) van szó az ösz-szes vallásos zűrzavarból. Ez az ÚR parancsolata: „... *Ezért tehát ti Én népem »Menjetek ki közülük és váljatok külön tőlük«, parancsolja az ÚR, »és semmi tisztátalant ne érintsetek ...«*” (2.Kor.6:14-18). Azután következik az Ige Igazságában való megszentelődés (Ján.17:17), amiért a mi URUNK így imádkozott: „**Szenteld meg őket a Te Igazságodban: A Te Igéd Igazság.**” **Ez órára kiszabott parancs az igazi hívők előkészítése a Jézus Krisztus elragadtatásra az Ő visszajövetelénél, „ezt a maga idején létre fogja hozni majd az áldott és egyetlen Hatalmasság, ...”** (1.Tim.6:15). **Az idő közel van!**

„Igen, Ő erősítse meg a szíveteket és tegye **feddhetelenné** a szent életben, a mi Istenünk és Atyánk színe előtt, amikor a mi URUNK Jézus Krisztusunk eljön minden szentjeivel együtt!” (1.Thess.3:13).

Pál azt írja: „*Mi pedig kötelesek vagyunk, az Istennek értetek mindenkor hálát adni, akiket szeret az ÚR, mert kezdettől fogva kiválasztott titeket az Isten az üdvösségre a Szellem által kieszközölte megszentelődésre és az Igazságba vetett hit által*” (2.Thess.2:13).

Branham testvér azt mondta 1965 november 25. az ő prédikációjában: „**Ti vagytok az élő Isten Fiának a tiszta, erényes, bűn nélküli menyasszonya. Minden férfi és minden nő, akik Isten Szelleméből születtek, és a Jézus Krisztus vérében meg vannak mosva úgy, hogy Istennek minden egyes Szavát hiszik, úgy állnak ott, mintha tulajdonképpen soha nem vétkeztek**

volna. Ti tökéletesek vagytok a Jézus Krisztus vére által.”

Aki valamit hozzátesz vagy valamit elvesz abból ...

2017 június 11. megemlékeztünk Brüsszelben egy nagy Nemzetközi összejövetelen a Branham testvér 1933 június 11. küldetéséről.

2017 Június 12. visszaemlékeztetett engem a Branham testvérrel folytatott beszélgetésemre 1958 június 12-én, Dallasban, Texasban. Ezen az említett beszélgetés végén azt mondta nekem Branham testvér: „Frank testvér, te vissza fogsz térni ezzel az Ige-üzenettel Németországba.”

A Dallasban folytatott beszélgetésünk után közvetlen az ő „Szeretnénk meglátni Jézust” prédikációja elején azt mondta Branham testvér: **„Éppen az előbb átölelt engem egy férfi Németországból. Ott átlagosan tízezer megtérés volt minden este az összejöveteleken, ötvenezren összesen.”** Prédikáció közben utalt a természetfeletti felhőre is, amely különböző helyeken lett lefényképezve, és ezt mondta: **„Itt van Németországból egy férfi. Ő jelen volt ott, amikor a Német Kamera háromszor felvette.”** A prédikátorokkal tartott összejövetelen készült fényképet a fény-felhővel a Branham testvér feje fölött, meg lehet az Internet-

ben tekinteni. Igenis, én szem- és fültanúja voltam az ő különös természetfeletti szolgálatának.

És mert az 1933 június 11. kapott megbízásnál egy súlyos következményekkel járó módosítás történt, hadd idézzük még egyszer a Szavak pontos megfogalmazását és az összehasonlítás végett a módosított változatot is.

Az eredeti: **»Amint el lett küldve Keresztelő János, Jézus Krisztus első eljövételét megelőzően előfutárként, úgy vagy elküldve te is egy Ige-üzenettel, amely előfutára lesz a Jézus Krisztus második eljövetelének.«**

Úgy, amint a természetfeletti fény-felhőből elhangzott Szózat szólt, úgy ismételte meg 55-ször Branham testvér és, hogy az összes kiválasztottak komolyan vegyék és elhiggyék, 1960 február 10. és egynéhány alkalommal kihangsúlyozta: **„Nem, hogy én lennék az előfutár, hanem az Ige-üzenet lesz az előfutár.”**

Sajnálatos módon a rövidített változat már nem sokkal a Branham testvér hazamentele után forgalomba lett hozva: **»Amint el lett küldve Keresztelő János, Jézus Krisztus első eljövételét megelőzően előfutárként, akként leszel elküldve te Jézus Krisztus második eljövételét megelőzően.«** A legfontosabb jelszó **„Ige-üzenet”** hiányzik belőle. Ebből adódóan ismételten hangsúlyozni kell, hogy senkinek nem áll jogában, a megbízási Szavak pontos megfogalmazását módosítani.

Egy mennyei hírnök a következő Szavakat intézte hozzá 1946 május 7.: **„Ne félj. Isten jelenlétéből lettem hozzád küldve, tudatni veled, hogy a te születésed és a te sajátságos életed rámutatnak, hogy te meg leszel ajándékozva a világ nemzetségeiért való isteni gyógyítás ajándékával.”** Ez a Luk.1:19 -re emlékeztet bennünket, ahol az angyal bejelenti Zakariásnak a Keresztelő János születését és megbízását: *„Az angyal pedig így válaszolt: »Én Gábrriel vagyok, aki az Isten színe előtt állok. Elküldött engem, hogy beszéljek veled, és meghozzam neked ezt az örömhírt« ...”*

Branham testvérnek mindkét jellegű küldetését a Bibliára alapožnoan kell beosztályozni: Az első azzal az Ige-üzenettel állt összefüggőben, amely megelőzi a Jézus Krisztus második eljövételét; a második pedig az ő evangelizációs szolgálatával. Az Istentől küldött ember mindkét megbízását végrehajtotta. Branham testvér Isteni teljhatalommal és a gyógyítás ajándékával felhatalmazva beutazta a kontinenseket és prédikált különböző országokban az evangelizációs jellegű Istentiszteleteken. Mint a mi Megváltónk szolgálatában, úgy a Branham testvér összejövetelein is spontán bekövetkeztek a

gyógyulások: a vakok visszanyerték szemük világát, a sánták újra járni tudtak, a süketek pedig újra hallani. Így kezdetét vette 1946 -ban a világméretű gyógyítási ébredés. Legalább 280 -szor hivatkozott arra, amit a mi URUNK a Ján.5:19. mondott, mielőtt imádkozott volna: „*a Fiú önmagától semmit sem tesz, hanem csak ha látja, hogy mit tesz az Atya.*” Ő is látta látomásokban azt, ami Isten szándékában állt megtenni, és az imádkozó sorban állók mindegyikével meg is ismertette, igazolva azt az „**ÍGY SZÓL AZ ÚR**” -al. Ezt én magam is személyesen átéltem az ő összefüvetlein.

Isten úgy végezte, hogy az Isten üdvhatározatához tartozó dolgok helyét, kezdettől fogva be tudtam a Bibliába osztályozni. Az én Abszolútom már a kezdetektől fogva az Isten írott Igéje volt és mindörökké az is marad. Engem maga az ÚR bizott meg azzal, hogy Isten Szavát úgy hirdessem, amint írva áll. Az Ige-üzenetnél egyedül a bibliai Igazságok hirdetéséről van szó, amely tökéletes és kifogástalan kell legyen.

1963 november 28. azt mondta Branham testvér: „**Soha nem szabad elhagynotok az Igét. Mindig pontos összefüggésben kell álljatok az Igével, úgy amint írva van. Semmi önértelmezéssel ki ne egészítsétek azt. Mondjátok azt pontosan úgy, amint írva áll. Ez az Isten Szava, ez Isten maga. Isten és az Ő Szava egy és ugyanaz, egyszerűen egy és ugyanaz.**”

1965 szeptember 19. még hangsúlyozta egy prédikációban: „**Soha nem szabad elfogadnotok semmit, hacsak, pontosan úgy áll írva az Isten Szavában. Pontos összefüggésben kell maradnotok az Igével.**”

Az Isten megbízása szerinti tiszta Igehirdetés mellett, sajnos különböző többértelmű (önértelmező) magyarázatok is léteztek. Sikerült mindazon testvéreknek, akik Branham testvérré hivatkoznak, az ő saját magyarázataikat hihetővé tenni és ezzel tanítványokat maguk köré toborozni (Ap.Csel.20:30). A próféta nyilatkozatait kimagyarázzák és tanításként adják elő. Így állandóan új csoportok alakulnak ki. Én magam soha nem vettem részt a nyilatkozatok megvitatásában; ezek csak hasadásokat, rombolásokat hoznak elő (Róma 16:17).

A tragédia nem abban áll, amit Branham testvér — időnként nehezen érthetően — kimondott, hanem abban, amit a testvérek belőle csinálnak (2.Pét.3:16). Még az is félre van magyarázva, amit Branham testvér „Az elragadtatás” című prédikációjában mondott, mintha az ÚR a riadó hangjával már leereszkedőben lenne. A riadó hangja (ébresztői kiáltás) az 1.Thess. 4 -ből, a Krisztusban elaludtak feltámadására utal, nem pedig a jelenleg élőkre. Az Ő visszajövelekor pontosan úgy fog minden lezajlani, amint a 4. fejezetben a

13. verstől a 18. versig előre ki lett mondva: „*Mert mihelyt felhangzik az Ő riadó kiáltása, mihelyt hallatja a főangyal az Ő hangját (Szavát), és az Isten harsonája megszólal, maga az ÚR fog alászállni a mennyből, és először fel-támadnak a Krisztusban elhunytak; azután mi, akik élünk, és megmaradtunk velük együtt elragadtatunk a felhőkön az ÚR fogadására a levegőbe ...*” (16 és 17 versek). Lásd ehhez az 1.Kor.15:45-58 -at is.

Az ébresztő, amely most hangzik el az Ige-üzenet által az élőkhez, a Máté 25. áll írva: „*Íme (meglásd), jön a Vőlegény! Keljetek útra az Ő fogadására!*” Az összes szüzek hallják a felhívást és útra kelnek a Vőlegény elébe.

A Máté 13. fejezetében megtaláljuk a Magvetőről szóló példázatot, aki jó magot vetett az ő szántóföldjére. A mi Megváltónk azt mondta az említett példázatban: „*De amíg az emberek aludtak, eljött az ő ellensége, konkolyt vetett a búza közé, és azután elment*” (Mt.13:25). Az Ő tanítványainak a következőképpen magyarázta meg ezt a példázatot: „*Az Ember, aki a jó magot veti, az, az Emberfia; a szántóföld a világ, a jó vetés (termés), a mennyek országának a fiai; a konkoly ellenben a gonosz fiai.*”

Nos pontosan így történt a mi napjainkban is: először el lett Isten Szava, mint a jó mag, vetve. Azután pedig sikerült az ellenségnek az ő magját az emberi magyarázatok által a búza közé elvetni. Ez akkor történt, amikor a szüzek elfáradtak és szellemi álomba merültek. Mindazonáltal a búzamag, búzamag marad és a konkoly hasonlóan megmarad annak, ami voltaképpen. A két mag eredete visszavezethető Kainra és Ábelre: Az egyik telve volt gyűlölettel, a másik pedig gyűlölt volt. „*Ellenben bárki gyűlöli az ő testvérét, az a sötétségben találta és a sötétségben jár és nem tudja, hogy hova megy, mert a sötétség elhomályosította az ő szemeit*” (1.Ján.3:7-15). Erre azt lehet mondani: akinek nincs Káin testvére, az nem lehet Ábel.

Mindazonáltal ide tartozik a figyelmeztetés is: „*Amikor valaki hallja a mennyek országáról szóló Igét és nem érti meg, akkor eljön a gonosz és kiragadja azt, ami a szívébe van vetve ...*” (Mt.13:19). Ennélfogva fontos minden egyes Igét elhinni és megérteni, különben elrabolja az ellenség és elveti az ő magyarázatát. Az Ő tanítványainak feltette az Úr a kérdést: „*»Avagy megértettetek-e mindent ebből?« És ők így feleltek »Igen.«*” (Mt.13:51).

Ki az, aki ma őszintén „Igen” -el tud felelni? Ki az, aki tényleg megértett mindent abból, ami Isten megbízásából az Ő Szavából lett hirdelve és leírva? Kiknek a szemei és fülei lesznek megáldva? Nyilvánvalóan elaludtak az összes szüzek, akik a Vőlegény eljövetelére vártak. Azután felébredtek mindnyájan; mindazonáltal csak az okosak aludtak el az Ige magjával, illetve

ébredtek ezzel fel. És mivel a korszóban magukkal hordozták az olajat és méríteni tudtak a Szellem teljességéből, készen létben álltak és be fognak menni a menyegzői vacsorára. A balgák ellenben hagyták magukat az ellenségtől az értelmezések által elcsábítani (2.Kor.11:3-4) úgy, hogy bezárt ajtók előtt fognak állani és zörgetni (Mt.25:11-13).

Tekintettel az Ő eljövetelére egy részletre kiterjedő éberségre ösztönöz az ÚR bennünket: „*Legyetek éberek tehát, mert nem tudjátok, hogy melyik órában (napon) jön el a ti URATOK!*” (Mt.24:42).

„**Nem késlekedik (nem lazít) az ÚR az Ő ígéretének beteljesítésével, amint egyesek gondolják, hanem türelmességet gyakorol irántatok, mert nem akarja azt, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki eljusson a bűnbocsánatra**” (2.Pt.3:9).

Ez az Igevers egyértelműen ellentmond annak a tévtanításnak, hogy a kegyelem ideje lejárt, a vér nincs többé a kegyelem trónján. Még kegyelmi idő van, az ÚR még felhív a bűnbocsánatra és minden szellemi összevisszaságból kihív! Istennek legyen hála, hogy még mindig a kegyelem (az üdvösség) napjaiban élünk (2.Kor.6:2). A hamisságot tanítók, akik az ő saját értelmezéseiket adják elő afelől, amit Branham testvér prédikált, csak a bolond szűzeknél találnak nyitott fülekre. Még egyszer ki kell nyomatékosan hangsúlyozni: Hagyjatok mindent úgy és ott, amint ki lett mondva! Ne fűzzetek semmit az Isten írott Szavához!

A Szent Szellem ihletése és vezetése alatt, Branham testvér minden elrejtett titokzatosságot feltárt. Az ő egyedi szolgálata tökéletesen el lett végezve. Istennek legyen hála érte. Neki valóban minden ki lett nyilatkoztatva afelől, ami Isten üdvhatározatához tartozik: az Istenség, a bemejtés, az Úrvacsora, mindaz ami az Édenkertben a bűnesetnél valójában történt; az egész Jelenések könyve, a hét pecsét felől is meg lett a kinyilatkoztatással ajándékozva.

Az 1963 február 28. bekövetkezett hatalmas élmény a természetfeletti fényfelhő és hét hatalmas mennydörgés megjelenésénél, egy földrengés kíséretével, amely megrázta az egész „Sunset Mountain” hegység környékét, Branham testvér számára különös jelentősége volt a hét pecsét megnyitására vonatkozóan. Ezért utalt ismételtelen a hét mennydörgésre. Ellenben a 7 mennydörgés a Jelenések 30:1 -ből, majd akkor hallatja hangját, amikor az ÚR szízárvánnyal körül ölelve, lejön mint a Szövetség Angyala.

Abból, a mi a pecsétékben írva áll még egyáltalán semmi nem teljesegett

be, miközben Branham testvér 1963 -ban prédikált róla. 1963 márciusán, nem hagyta el a Bárány a kegyelem trónját, nem lett elvéve az Új szövetség vére a Szentek Szentjében levő kegyelem trónjáról. Branham testvér csupán megismételte azt, amit János apostol a Pátmosz szigetén látott és leírt, és azután arról prédikált, ami számára le lett leplezve efelől.

Így meg tudta mutatni és azonosítani az első négy pecsétből a lovasokat, ráismerve az Antikrisztusra az ő négy fejlődési szakaszában, négy különböző lovakon lovagolva, párhuzamosan a gyülekezettel.

Az 5. pecsétben rámutatott arra, hogy a zsidó mártírokról van szó, akik bosszúállásért kiáltanak. Sőt, ebben az összefüggésben megemlíti Branham testvér az Adolf Eichmann nevét is, aki a fő felelős volt a 6 millió zsidó meggyilkolásáért a Holokauszt idején.

A hatodik pecsétet is (Jel.6:12-17) helyesen helyezte perspektívába a próféta, ugyanis a nagy nyomorúság idejére, mert akkor következik be az Úr napja, amikor is a nap elveszíti az ő fényességét és amikor a hold vérré változik (Jóel 3:4; Ap.Csel.2:20).

A Jelenések 7:1-8 -ban az Izráel 12 törzséből való 144 000 zsidóról van szó, akik akkor pecsételtetnek el. A 9 -től 17 -ig terjedő versekben fel van tárva a számlálhatatlan sereg az összes népből és nyelvből, amely a nagy nyomorúságból jön és megmosta ruháit a Bárány vérében.

A hetedik pecsét közleménye alatt a 8.fejezetben megjelennek az Isten trónja előtt, a hét ítéleti angyalok, akiknek hét trombita adatik, hogy ítélettel sújtsák a földet. A 8. és 9. fejezetekben láthatjuk azt, hogy mi folyik le a földön, a hat trombitás ítélet alatt. A 10. fejezetben pedig esküvel ad közleményt a Szövetség Angyala, afelelől, ami be fog következni akkor, amikor a hetedik ítéleti-angyal megfújja a trombitát: „... *akkor véglegesítve lesz az Isten rejtélye (titokzatossága) ...*”

A közlemény a 10. fejezet 7. verséből megvalósodik a 11. fejezet 15. versében a királyi uralom kezdetével (ezeréves birodalom). „*Mármost megfújta a hetedik angyal is a harsonát (trombitát): ekkor hatalmas hangok megszólalását lehetett hallani a mennyben, amint ezt kiáltják: »A királyi uralom a világ felett a mi URUNKÉ és az Ő Krisztusáé (Felkentjéé) lett, és Ő Királyként fog uralkodni örökkön örökké!«*”

Az utolsó Ige-üzenet eredménye

„Mert isteni igyekezettel (isteni féltékenységgel) buzgólkodok érettetek; mivel egyetlen egy férfiúnak jegyeztelek el titeket, **hogy tiszta szűzként állítsalak benneteket a Krisztus elé.** Félek azonban, hogy amint a kigyó elámította Évát az ő csalárdságával, úgy a ti gondolataitok is eltántorodnak a Krisztus iránti nyílt egyszerűségtől, az iránta való őszinte és tiszta magatartástól és az ördöghöz vonzódnak” (2.Kor.11.2-3).

Természetfeletten sajtáságos az, hogy Pál apostol azon való igyekezetében, hogy Krisztusnak egy tiszta szüzet állítson elé, az Éva elcsábítására gondolt.

Branham testvér látta egy látomásban a gyülekezetet és a menyasszonyt is. Ő látta, amint a gyülekezet élén egy boszorkány volt, mint annak vezetője, és amint bekövetkezett egy vallásos félrevezetés (zűrzavar). Azt is látta, hogy a menyasszony elhagyta az Ige szerinti lépésütemet, de aztán azt is, amint egy helyesbítés által újra vissza lett vezetve az Igével azonos lépésbe (kadenciába). Ez történik most világszerte, azáltal, hogy mint egy fürdéshez hasonlóan, tökéletesen megtisztulunk az Isten Szavában. Az igazi Ige-üzenet nem fog üresen visszatérni, hanem tökéletesíteni fogja a menyasszony-gyülekezetben azt, amiért ki lett küldve.

A balgák szellemileg az útkészítőnél maradnak, az okosak ellenben az egész úton az ő Megváltójukkal együtt haladnak a tökéletességre jutásig. Az okosak hálásak és megörvendeztetni őket az, hogy az Úr az Ő hűségességében, hallható hangon és ismételten szólt az Ő hűséges szolgálójához (Mt.24:45-47) és közvetlen utasításokat adott. A balgák kételkednek a küldetésben és mint Éva a félrevezetés útján hitetlenségbe esnek. Csúfságot üznek abból, Isten megvetői lesznek és elmennek mindamelllett, amit Isten jelenleg végez (Ap. Csel.13:41). A balgák reménykednek, hogy a próféta újra el fog jönni és még sok ehhez hasonló bolondságokban.

Az okosak, az igazi megváltottak **a Jézus Krisztus visszajövetelében** hisznek. Mindazok, akik a menyasszony-gyülekezethez tartoznak, részt vesznek abban, amit Isten jelenleg a földön végez. A véren megváltott és szellemmel keresztelt menyasszony-gyülekezet megtisztul az Ige vízfürdőjében a test és a szellem minden foltjától és fogyatékoság nélkül Isten előtt áll.

„Igen, Ő erősítse meg a szíveteket és tegye **feddhetetlenné a szent életben,** a mi Istenünk és Atyánk színe előtt, amikor a mi Urunk Jézus Krisztusunk eljön minden szentjeivel együtt!” (1.Thess.3:13).

Én hűséges maradtam az isteni elhívásomhoz és elküldetésemhez és Pál apostollal együtt tanúsíthatom: „*De mivel az Isten mind e mai napig megsegített, itt állok és bizonyosságot teszek kicsinyek és nagyok előtt; **ennélfogva nem mondok semmit sem azon kívül, mint azt, amit már Mózes és a próféták megjövendöltek, hogy be fognak teljesedni***” (Ap.Csel.26:22).

Én fontosságot tulajdonítok az igazi gyülekezetnek adott fő ígéretnek, az Ige-üzenetnek, amely még mindig előfutára a Jézus Krisztus második eljövételének, hogy személyesen minden egyes hívőben és a gyülekezetben minden vissza legyen állítva az Isten előtti igazán rendezett állapotba. A Jézus Krisztus visszajövetele előtti Ige-üzenet összeköttetésben áll a hittel és az engedelmességgel, az elkülönüléssel és az előkészítéssel és amint Branham testvér mondotta, a tökéletes szeretettel és Isten minden egyes Szavában való hittel. Ez az isteni küldetés tényleges célja: hogy az Isten gyermekeinek szíve vissza legyen vezetve az apostoli atyák hitéhez a kezdetből és hogy az ÚR egy jól előkészített menyasszonyra találjon.

Számunkra még ma is érvényes az, amit a Megváltó az Ap.Csel.1:5 -ben mondott: „... *mert János vízzel keresztelt, ti pedig nemsokára Szent Szellemmel kereszteltettek meg, és pedig nemsokára, eme napok után*”; az is, amit Péter apostol az újtestamentumi gyülekezet megalapításakor hirdetett (Ap.Csel.2:38-41): bűnbánat, hit, vízbemerítés, Szent Szellemmel való keresztség.

A gyülekezet tökéletes helyreállításához hozzátartozik minden, függetlenül attól, hogy a természeti vagy a szellemi tartományra vonatkozik. Mindenki aki valóban hívővé vált, ráismer és elfogadja az isteni rendet, nemcsak szellemi területen, hanem a személyes (természetes) életére is, a házasságra és a családra is. Mi hisszük és tiszteletben tartjuk Istennek minden egyes Szavát, elfogadunk minden helyesbítést és ennek megfelelően járunk el engedelmeségben. „... *mert aki cselekszi az Én mennyei Atyám akaratát, az az Én fivérem, nővérem és anyám!*” (Mt.12:50). „*Ezért tehát vessetek el magatoktól minden tisztátalanságot és a gonoszság utolsó maradványát is, és szelíden fogadjátok a belétek oltott Igét, amely meg tudja tartani lelketeket*” (Jak.1:21). Mindenki más tehet és hagyhat amit akar; efelől Isten fog ítéletet tartani az utolsó ítéletkor.

A kiválasztottakra alkalmazandó: „***Gyűjtsd össze Nekem a népet, hogy meghallgassa Igéimet, és tanuljanak...***” (5.Móz.4:10; Zsolt.50:5). Aki Istentől van, az csak Isten Szavára hallgat (Ján.8:47). Evégett a parancsszó: „*Menjete ki közülük, és váljatok külön tőlük, parancsolja az ÚR, és semmi tisztátalant ne érintsetek, úgy Én magamhoz akarlak fogadni*» és: *»Atyátokká*

leszek nektek, ti pedig fiaimmá és leányaimmá legyetek», így szól a Mindenható ÚR” (2.Kor.6:17-18).

Péter apostol figyelmeztet bennünket: „... *hanem a SZENTNEK mintaképe szerint, Aki elhívott titeket, magatok is szentek legyetek egész magatartásokban, hiszen meg van írva: »Szentek legyetek, mert Én Szent vagyok!«* (1.Pt.1:15-16).

„...*a világoosság gyümölcse ugyanis nyilvánvaló, csupa jóságban, Igazságban és egyenességen —, és vizsgáljátok meg ennél fogva, hogy mi az, ami kedves az ÚRNAK*” (Ef.5:9-10).

„*Ezzel szemben a Szellem gyümölcse a következőkben áll: a szeretetben, örömben, békességben, türelemben, barátságosságban, jóságban, hűségben, szelídségben, állhatatosságban; az ilyen jellegű gyümölcsök ellen, nem emelhet vádat a törvény*” (Gal.5:22-23). „*Az ő gyümölcseikről fogjátok felismerni őket*” (Mt.7:16).

„*Mivel tehát ilyen ígéreteink vannak, szeretteim, hadd tisztítsuk meg magunkat minden testi és szellemi tisztátlanságtól, és Isten félelmében tegyük teljessé a mi tökéletes megszentelődésünket!*” (2.Kor.7:1).

„*Miközben azok tehát elmentek, olajat vásárolni, megjött a Vőlegény, és azok a szüzek akik készen voltak, bementek vele a menyegzői vacsorára. Azután be lett zárva az ajtó*” (Mt.25:10).

„*Mivel még nem teljesedett be az Ő nyugalmaiba való bemenetel ígérete, így ügyeljünk féltően és gondosan arra, hogy senkinél közületek meg ne mutakozzon, hogy visszamaradt*” (Zsid.4:1).

„*Hiszen az Ő isteni ereje megajándékozott minket mindazzal, ami az életre és a kegyességre (isteni életre) szükséges, annak felismerése által, aki az Ő saját dicsősége és tulajdonsága által elhívott minket. Ezek által kaptuk meg azokat az ígéreteket, amelyek nekünk drágák, sőt a legnagyobbak; hogy általuk az isteni természet részeseivé legyetek és megmeneküljete attól a pusztulástól, amelyet a kívánság uralma okoz a világban ...*” (2.Pt.1:3-10).

„*Ő maga pedig, a békességnek Istene, szenteljen meg titeket gyökerektől, és a ti szellemeitek maradjon meg őrzötten lelketekkel együtt teljes ép-ségben, feddhetetlenül a mi URUNK Jézus Krisztusunk visszajövetelére*” (1.Thess.5:23).

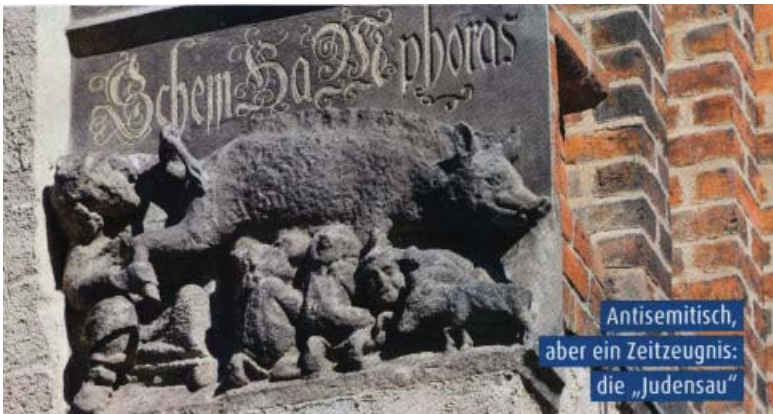
Maranatha, jövel URAM Jézus.

500 éves évforduló

A reformáció vége

2017 október 31. egész Németországban egy különös ünnepélyességgel kísért munkaszüneti nap lesz: 500 év telt el azóta, mióta Luther Márton 1517 október 31. kifüggesztette a Wittenbergi vártemplom ajtajára a 95 tézist és ezzel végérvényesen elősegítette a reformáció áttörését. Most pedig visszatérnek az összes keresztény gyülekezetek/egyházak, akiknek közös nevezőjük a Niceai–konstantinápolyi hitvallás, az anyaegyház ölébe.

A „zsidókoca“ marad

Egy kő dombormű a Wittenbergi városi templomon, amely 200 évvel idősebb (eredete 1305): Ez egy kocát ábrázol, amelynek csecsbimbóin zsidók szopnak. Ezáltal lettek a középkorban nyilvánosan a zsidók megalázva. A Wittenbergi városi és az egyházi tanács képviselő testülete elhatározta, az úgynevezett „Judensau” („zsidókoca”) megtartását, emlékműként az antiszemitizmus ellen, úgy, ahogy ezt egy kezdeményezés is követelte. Így módjokban áll a látogatóknak és küldötteknek a világ minden tájáról ezt a diszkrimináció szimbólumát saját szemmel tekintetbe venni.

Luther Márton átélte a hit által való megigazulást. Isten Szellemétől áthatolva és Isten kegyelmével betelve hirdette annakidején a reformátor az Evangéliumot. Az ő hitében meg volt győződve a tökéletes megváltásról a Megváltó kereszthalála által. Hogy aztán idősebb korában, beteg állapotban, mint egy zsidó orvosban csalódottan, mit mondott a zsidók felől, az nyitott kérdés

marad. Viszont az titokban van tartva, hogy a zsidók elleni nyilatkozatainak forrásai egyházi határozatokból erednek, különösen 1179 -ből még a lateráni zsinatból.

A zsidók elleni gyűlölet már nagyon régóta létezik. Röviddel miután Konstantin császár után, 311 -ben az egész Római birodalomban kijelentette a kereszténységet mint állami vallást, elkezdődtek a zsidók elleni üldözések. Így tekintettel a Jézus Krisztus keresztre feszítésére, a zsidókat általánosan „Krisztus- és Istengyilkosoknak” minősítették.

321 -ben megtiltották a zsidóknak a szombati nap (Szabat - Nyugalomnap) megünneplését és kötelezővé tették a vasárnap megünneplését (amely a Nap tiszteletéből ered). Eme tragikus fejlődések között lett megtartva 325 -ben május 20 -tól július 25 -ig a Niceai zsinat. Konstantin, aki érdekelt volt az állampolgárok egységében, meghívta a különböző irányzatok - amelyek az időben léteztek- vezetőit. Ennélfogva a pogány egyházak képviselői bibliai témákat vitattak meg egymás között, a Szent Írás Szavait alkalmazva és aztán bántalmazva: megfogalmazták és 381 -ben Konstantinápolyban (a mai Isztambul) közhírré tették az első bibliaellenes hitvallomást a szentháromság felől, miszerint Isten három örökkévaló személyből tevődik össze, azzal véglegesítve, hogy a Szent Szellem a harmadik isteni személyiség.

Nos, a bibliai hitvallomás csakis a Bibliában áll írva, és csak ami az Apostolok Cselekedeteiben áll írva, származik az apostoloktól és csak ami az Apostolok Cselekedeteiben lett tanítva, lehet apostoli tanítás. A Bibliához való hűségesség annyit jelent: hitelt adni annak, ami a Bibliában áll!

Az ösgyülekezet megmaradt az Apostolok tanításában és gyakorlatában: *„Ezek pedig állhatatosan kitartottak és részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban”* (Ap.Csel.2:42).

A Jézus Krisztus gyülekezete még mindig *„ráépült az apostolok és a próféták alapjára, amelynél fogva maga Krisztus Jézus a sarokkő”* (Ef.2:20).

Az Ótestamentum és az Új Testamentum közötti tökéletes összeegyeztetés túlnyomó. Isten/Elohim bemutatja magát Alkotóként a Biblia első versétől. Ő, az Örökkévaló, aki az Ő lényé szerint Szellem, kilépett kezdetben az Őt körül övező — a Szellem, Világosság és az Élet- östeljességből, és látható alakot öltött mint ÚR/JÁHWEH. Az Ő Mindenható Szavára mindent létrehozott, úgy a láthatókat mint a láthatatlanokat is. Az Édenkertben járt, ment és megalkotta az első embert az Ő képére és hasonlatosságára.

Az ÚR Isten az egész Ótestamentum folyamán áttekintően, előre megmond-

ta az Ő megváltási tervét az Ő prófétái által, amelyet már az örökkévalóságban célul vett magának. Az Újtestamentumban pedig, az első fejezettől az utolsó-ig, sok helyen rá van mutatva az ótestamentumi ígéretek beteljesedésére.

Az egész Szentírás főtémája az Istenség, volt és marad. Az Úr Isten az Ótestamentum 4000 év folyamán, különböző módon megismertette magát: mint Alkotó, Megtartó, Király, Bíró stb. Üdvöségünkre való tekintettel, a Megváltásunk érdekében pedig kinyilatkoztatta magát az Újtestamentumban, mint Atya a mennyben, a Fiúban a földön és a Szent Szellem által az Ő gyülekezetében. Az egész Ótestamentum folyamán, egészen a Malakiás prófétáig, aki 400 évvel Krisztus előtt élt, senki nem beszélt egy Atyáról a mennyben, egy alkalommal sem egy Fiúhoz, egyetlen egyszer sem a három örökkévaló személyről, akik maguk között egyek és így az ún. szentháromságot képezik, amint a képen ábrázolva van.

Az Ótestamentumban elsődlegesen és alapvetően a Messiás eljövelele mint Megváltó lett körvonalazva. Több mint 100 jövendölésben hivatkozik a Megváltóra, aki Isten Fiaként a szűzleánytól jön a világra: „*Íme (meqlásd), a szűz fogan méhében és fiút fog szülni, akinek az Immánuel nevet* »Velünk az Isten« *fogja adni*” (Ézs.7:14; Ézs.9:5; Mikeás 5:1 ...).

Az Újtestamentumban pedig a legnagyobb szabatosággal van a Fiú születése leírva. Gábriel angyal eljött Máriához és ezt a hírt hozta neki: „*»Ne félj, Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél! Íme vedd tudomásul, fogansz méhedben és fiút szülsz, akit nevezs Jézusnak. Nagy lesz Ő, és a Magasságos Fiának neveztetik majd, és az Úr Isten neki adja atyjának, Dávidnak a trónját, Ő pedig Királyként fog uralkodni a Jákób házán mindörökké, és uralkodásának nem lesz vége.«* Ekkor megkérdezte Mária az angyalt: *»Hogyan legyen ez lehetséges? Amikor én férfit nem ismerek?«* Az angyal így válaszolt: *»Szent Szellem száll reád, és a Magasságosnak ereje árnyékoz be téged; ezért a születendő is, amely tőled születik, Isten Fiának fog nevezetni majd«*” (Luk.1:30-35).

Az Úr Isten személyesen kinyilatkoztatta magát Ábrahámnak (1.Móz.18), Mózesnek (2.Móz.4) és az összes prófétáknak az Ótestamentumban. Mind-

azonáltal megváltásukért ki kellett nyilatkoztassa magát maga az ÚR egy hús- és vértestben. Az Ő születésétől kezdve: „... mert egy *Üdvözítő született ma nektek, aki az ÚR Krisztus, a Dávid városában.*” (Luk.2:11) a Fiú 300-szor van „*ÚRNAK*” nevezve. Ő egyszer s mindenkorra Egy és Ugyanaz az ÚR (Zsid.13:8), legyen az az Ótestamentum- vagy az Újtestamentumban. „... és *senki sem képes azt mondani, hogy: »Jézus az Úr!« csakis a Szent Szellem által*” (1.Kor.12:3b).

Nem létezik egy hely sem a Bibliában, amely arról tanúskodna, hogy az Isten Atyaként nemzette és az örökkévalóságban szülte volna a Fiút. Azt amit a pogány egyházatyák különösen a Nicseai zsinaton és azután Konstantinápolyban meghatároztak és mint „apostoli hitvallomásnak” elneveztek, idegen a Bibliának. Hogy ez a „Didakhéba” áll, vagy egy valamilyen katekizmusban, vagy egy egyházi alapszabályban — amennyiben nem áll a Bibliában megírva, nem lehet bibliai!

Minden egyháznak és szabadegyháznak jogában van megállapítani azt, amit hinni és tanítani akar. Számunkra elsődlegesen az a fontos, úgy hinni, amint a Szentírásban valóban áll. Hogy mit mondott egy Tertullianus, az Alexandriai Szent Atanáz, egy Anconai Ágoston, egy Hieronymus de Moravia vagy valaki más, az az állami egyház alapja volt a Római Birodalomban. Bibliai hívők csak azt fogják elhinni tudni, amit az Isten emberei az újtestamentumi gyülekezet megalapításakor Isten megbízásából döntő tényezőként megállapítottak. Mindazok, akik az Efézus 5 -re hivatkoznak: „*Egy ÚR, egy hit és egy keresztség*”, el kellene olvassák az Apostolok Cselekedeteit ahhoz, hogy megállapítsák, hogyan végezték az Apostolok a bemerítést (Ap.Csel.2:38; Ap.Csel.8:16; Ap.Csel.10:48; Ap.Csel.19:5): tudniillik egyetlen egyszer sem a trinitarizmusi képletben, hanem kizárólagosan az újtestamentumi Szövetéséges névben, amelyben Isten kinyilatkoztatta magát Atyaként a Fiúban és a Szent Szellem által, tudniillik „az ÚR Jézus Krisztus nevében”. A Máté 28:19-ben így áll az ősmegszövegezésben: „... és merítsétek be őket (kereszteljétek meg őket) *a Névre* ...”, nem pedig három címerre. Péter és Pál apostol, de még Filep is pontos módon kivitelezte a missziói parancsot.

Ahhoz, amit Péter apostol, János, Jakab és Pál apostol tanítottak, gyakoroltak és leírtak, nem szabad semmit hozzáfűzni. Az igazi apostoli hitvallomás, csakugyan csakis a Bibliában áll írva. Az Újtestamentum maga is egy véglegesen lezárt okmány, amelyhez nem szabad semmit hozzátenni és amelyben nem szabad semmit sem módosítani (Jel.22).

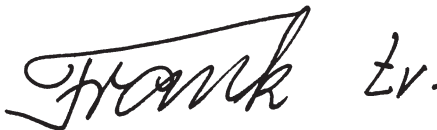
Az Igazmondó Isten előtt igazmondóan tanúvallomást teszünk: „*Mert nem kitalált mesék nyomon követését tartottuk szem előtt, amikor megismertettük veletek a mi URUNK Jézus Krisztusunk hatalmát és visszajövetelét, hanem úgy, mint akik szemtanúi voltunk isteni fenségének*” (2.Pt.1:16).

Mi vissza lettünk vezetve az eredeti Igéhez, amely Jeruzsálemből indult ki és átélhetjük azt, amit Isten most végez, ebben a legfontosabb üdvtörténelmi szakaszban. A bibliai Ige-üzenet, amely arra adatott, hogy általa minden viszsza legyen Isten előtt igazoltan és elrendezetten állítva, elérte a föld végső határait; az Isten gyermekeinek szíve világszerte vissza lettek vezetve az atyák egyedi, igazi hitéhez.

Az ÚR Isten elvégezte az Ő alkotási művét, és Ő maga fogja tökéletesíteni az Ő megváltási művét is, azáltal, hogy véghez viszi azt, amit az Ő Szavában megígért: „*Mert megvalósítja az Úr az Ő Szavát azáltal, hogy a történet (a dolgokat) kétségtelenül és szakadatlanul elvégzi a földön*” (Róma 9:28).

„... *Ilyen hatása van az Én Igémnek is, amely az Én számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, csak azután, miután véghez vitte azt, amit akartam, miután elintézte azt, amiért küldtem*” (Ézs.55:11) Ámen.

Isten megbízásából munkálkodva

A handwritten signature in black ink, consisting of the name 'Frank' in a stylized cursive script followed by the initials 'Zv.'.

Amennyiben érdekeltek és többet szeretnének megtudni, az alábbi címre írhatnak:

Misszió Központ

P.O.Box 100707

47707 Krefeld

Németország

E-Mail: volksmission@gmx.de vagy

Honlap: <http://www.freie-volksmission.de>

Az interneten keresztül lehetősége van a havi összejövetelket minden első hétvégén élőben követni:

Szombat este 19:30 órakor (közép-európai idő szerint), vasárnap reggel 10:00 órakor.

A prédikációkat világszerte tizenhárom nyelven lehet meghallgatni.

Vegyen ön is részt abban, amit Isten jelenleg az Ő üdvhatározata alapján végez.

A sokszorosítás és másolás csak a mi beleegyezésünkkel engedélyezett.

Kiadó: Ewald Frank, Missionar, Postfach 100707, 47707 Krefeld, Deutschland.